

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1558. usque ad annum 1560

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118588

§. 92. Viennensis Archiepiscopi declamatio in iisdem comitiis habita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66800](#)

ansam præbebat, Referunt nonnulli, Sæcul. XVI.
A.C. 1560.
 quod is solemni, ac perpetua votorum
 sponsione sese Deo in Ordine S. Domi-
 nici obstrinxerit, eum vero ab hac Re-
 ligione fuisse solutum, minime constet,
Marq. de
Montluc.
L. 2. c. 5.
 nisi forte id postulante Margarita Na-
 varræ Regina, quæ hunc Virum Regi
San Marth.
elog. Dadi.
Gall. L. 3.
 Fratri suo commendabat, factum fue-
 rit: Insuper addunt illi, quod postea
 Anno Christi millesimo quingentesimo
 quinquagesimo quarto ad Episcopatum
 nominatus, nunquam pro more conse-
 crationem recipere veluerit. Ceterum
 Vir erat ingenio acer, eloquens, ac do-
 ctus, necnon in rebus discernendis ju-
 dicii maturitate, atque in consiliis suis
 feliciter exequendis prudenti dexteritate
 prædictus, qui suam hæresin regnante
 Franciso I. & Henrico II. scite dissimu-
 labat, postmodum vero variæ tempo-
 rum vicissitudini inserviens quandoque
 in suis sermonibus Catholicorum, quan-
 doque Calvinistarum dogmata divulga-
 bat, prout Franciæ aulam huic, vel
 illi Religioni propensam fore credebat,
 præcipue ubi Catharinam Reginam in-
 ter utramque adhuc fluctuare intel-
 ligebat.

§. XCII.

*Viennenſis Archiepiscopi declamatio
in iisdem comitiis habita.*

Hist. Eccles. Tom. XI. III. D d Fini-

Sæcul. XVI.
A.C. 1560.

*Popel. l. 6.
fol. 191.
Thuan. l. c.
Beza hist.
l. 3. p. 284.*

Finito Montlucii sermone Carolus Mæ
rillacus Viennensis Archiepiscopus
in comitiis apud Fontem-Bellaqueum
celebratis, orationem suam verbis ad
huc magis vehementibus, ac prolixis
conceptam exorsus est, ac præprimis
hæc proposuit: „duo sunt Gallici, at
„que adeo cujusque Regni firmamenta,
„legitimus, verusque Dei cultus, &
„subditorum erga Principem benevolen-
„tia, quorum utrumque, ut salva Res-
„publica retineatur, convenienti ratione
„reparandum est: verum per licentiam,
„& corruptos omnium Ordinum mores
„eo res deducta, ut citra periculum eo
„loco, quo sunt, diutius consistere non
„possint. Ceterum quod ad Religionem
„spectat, approbo quidem remedium,
„quod ab œcuménico Concilio petitur,
„ac longe efficacissimum, necnon ad
„Religionem pristino suo splendori resti-
„tuendam aptissimum esse vensem: ve-
„rum ob privata Principum commoda
„ubique gliscientia ejusmodi generalis
„Concilii convocatio vix sperari valet,
„hinc potius in Francia Synodus na-
„tionalis indicenda est, quæ eo magis
„necessaria videtur, quo certius hære-
„sis flammæ jamjam in hoc regno ac-
„censæ, nisi prompte extinquantur, in
„universale incendium erupturæ sunt:
„præ primis ergo quatuor articulos
omni-

„omnimoda necessitas suadet; nullus **Sæcul. XVI.**
„enim ex Synodo fructus est sperandus, **A.C. 1560.**
„nisi illi obseruentur. Porro eorum pri-
„mus est, ut Episcopi in suis Diœcesi-
„bus commorentur, ac per semetipos
„Episcopalis sui muneric officia obeant.
„II. requiritur, quod simonia, & ava-
„ritia penitus a domo Domini eliminen-
„tur, ac vetus Ecclesiæ disciplina re-
„stauretur. III. Episcopi per jejunia,
„Eleemosynas, pœnitentias, precesque
„publicas iram Dei placare satagant.
„IV. Nulla de caussa subditis sine jussu,
„ac venia Principis, qui bellorum mo-
„derator est, arma sumere liceat, nul-
„lusque Ambasianos rebelles imitetur,
„qui magno numero, ac militum more
„armati Regi libellum supplicem por-
„rexerunt, cum tamen potius non nisi
„pauci, atque inermes coram eo com-
„parere debuissent., Omnes hasce ra-
tiones Archiepiscopus Viennensis fusius
comprobatas reddebat.

§. XCIII.

*Hujus Archiepiscopi indoles, ac judi-
cium circa ejus orationem.*

Hic Archiepiscopus Anno Christi mil- **Thuan. l. 25.**
lesimo quingentesimo decimo pri- **San. Marth.**
mam lucem aspexit: dein vero Parisien- **Gall. Christ.**
sis Curiae Advocatum agebat, ob suamque
eloquentiam, atque eruditionem a Fran-
cisco I.

D d 2

cisco I.